

[Paul Holt.]

der, og det maa derfor siges med den størst mulige Alvor, at det vilde være en dødelig Fare for Danmark og da ikke mindst for det danske Nordslesvig, hvis det er den Vej man søger hen til for at naa til det her nævnte Resultat. Vi saa det jo i Aarene mellem Treaarskrigen og Krigen i 1864, hvordan der var givet en vis — ringe, men dog eksisterende — traktatlig Mulighed for en Indblanding fra tysk Side i danske Anliggender.

De forskellige Ordførere, der har talt til Fordel for Oktobernoten, har undladt at tage den udenrigspolitiske Situation med i Betragtning. De har ikke taget op til Undersøgelse, hvorvidt der overhovedet er nogen som helst Mulighed for at gennemføre de i Noten anførte Krav, saaledes som Stillingen er Staterne imellem i Dag. Derfor paahviler det baade den højtærede Udenrigsminister og de paagældende Partiers Ordførere at komme med nogle Udtalelser, som kan pege paa, hvilken Vej man mener der kan anvendes i denne Sammenhæng.

Den udenrigspolitiske Situation er for øvrigt tydelig nok i Forhold til Oktobernoten. Baggrunden for denne Note var jo fra dansk Side det Memorandum, som den danske Regering modtog fra England i September Maaned 1946. I denne Note behandledes adskillige Spørgsmaal, men vedrørende en eventuel Ændring af Grænsen opstilledes der tre Muligheder. For det første, at man fra engelsk Side vilde tage under Overvejelse at fremme Udvekslingen af Befolkningsgrupper paa begge Sider, for det andet, at man vilde være villig til at overveje Spørgsmaalet om en Folkeafstemning om en eventuel Grænseflytning, og for det tredje en simpel Grænseregulering uden Folkeafstemning. Og saa stod der i dette Memorandum fra den engelske Regering disse Ord:

„Det maa i alle Tilfælde være en Forudsætning, at disse Forslag, hvilket den danske Regering nu ønsker at vælge, gennemføres i nær Fremtid for at skabe Betingelser for en god Administration og Opretholdelsen af den Ro og Orden, som den engelske Regering er ansvarlig for.“

Man bedes bemærke her, at man fra den engelske Regering havde lagt Vægt paa Ordene „i nær Fremtid“. Da Oktobernoten kom, blev den fra engelsk Side opfattet som et Nej til de i den engelske Note fremførte Muligheder, og i den danske Note tog man heller ikke Hensyn til denne særlige Tilføjelse, at hvilken Fremgangsmaade man end vilde vælge, saa maatte den gennemføres i nær

Fremtid. Det er det, man fra engelsk Side har henholdt sig til; man ønskede ikke nogen Overgangsordning, for saa vidt som England skulde staa med Ansvar for en saadan. Man ønskede en Ordning hurtigt, og Englænderne handlede saa i Overensstemmelse med den nu givne Situation, efter at man fra dansk Side altsaa ikke vilde tage en Forhandling om Spørgsmaalet om en hurtig Ordning af Forholdene dernede og ikke var interesseret i at komme ind i en Diskussion om de tre Muligheder, Englænderne havde opstillet. Englænderne regnede saa med, at det var et Afslag, og Slesvig og Holsten blev derefter knyttet nøjere til hinanden end nogen Sinde. Landet Schleswig-Holstein blev oprettet lige stik mod det i Oktobernoten fra dansk Side fremsatte Ønske. Oktobernoten forelaa i London, før Bekendtgørelsen om Oprettelsen af Landet Schleswig-Holstein forelaa. Kierleregningen fik stadig mere og mere Magt.

Den politiske Kredsinddeling i Schleswig-Holstein brød aartusindgamle Skel, de danske Skoler fik stadig vanskeligere Kaar, man vilde ikke gaa med til at imødekomme Ansøgninger om nye Skoler, og man stillede sig saa vrangvilligt som muligt over for at faa de Skoler i Gang, som der var givet Til-ladelse til. Man ser, hvorledes danskvenlige Embedsmænd bliver fjernet fra deres Stillinger, og, hvad der er det alvorligste i hele Situationen, Flygtningenes Bosættelse bliver fremskyndet.

Netop disse Dage er afgørende, fordi det ser ud til, at der nu er givet de tyske Myndigheder i Kiel Ret til at bosætte over 100 000 Flygtninge i Sydslesvig, og derved sker der jo det, at denne Befolkning faar en helt anden Karakter. Efterhaanden som Aarene gaar, ændres Befolkningen, og dermed sker der med denne Befolkning det, som ikke har kunnet ske igennem Tusinde Aar, nemlig at den folkelige Erobring bliver gennemført. Hvad den tyske Nation ikke har kunnet gennemføre i de Tusinde Aar, Grænsekampen har staaet paa, lykkes det altsaa nu denne Nation at gennemføre, efter at den har lidt det største Nederlag i sin Historie.

Dette, at Flygtningene faar fast Bopæl i dette Land, vil jo fremover yderligere vanskeliggøre det Ønske, der er fremført fra dansk Side og i Virkeligheden ogsaa fra sydslesvigsk Side, om en § 5, som man kalder det, det vil sige en Bestemmelse om, at Befolkningen i Sydslesvig skal have Ret til ad Aare at tage Bestemmelse om, hvor Befolkningen vil høre hen, hvilken Stat den vil høre til, Danmark eller Tysk-